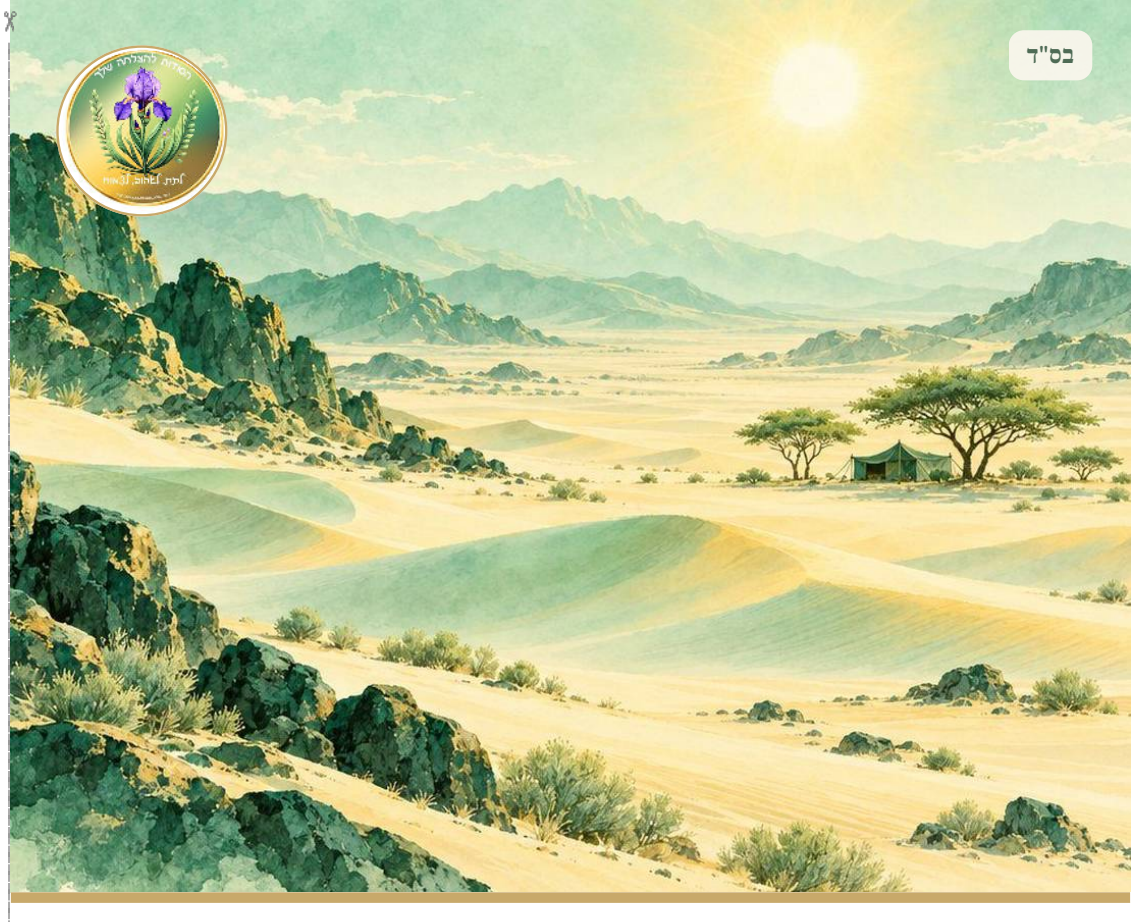
בס"ד

מעלת חג הסוכות

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הסודות להצלחה שלך

www.yoursuccesstoolbox.com

תוכן העניינים

וישב עשיו ביום ההוא לביתו שעיר 5

ויעקב נסע סוכותה ויבן לו בית ומקנהו עשה... 5

בסוכות תשבו שבעת ימים 6

בסוכות תשבו שבעת ימים כל האזרח מישראל 6

כל האזרח. 6

תשים אגמון באפו 13

ובחוח תקב לחיו. 14

רפידתו זהב. 14

להמשך הקריאה 21

בס"ד

מעלת חג הסוכות

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

תזכו לשנים רבות נעימות וטובות. הודאה גדולה שעברו לנו עשרת ימי תשובה ויום הכיפורים הקדוש והנורא בשלום. מחיל אל חיל ילכו בני ישראל.

הגזירות הטובות והחסדים והמתנות הם משבעת הימים של סוכות. הגזרות הקשות הם מימי עשרת תשובה. יום הסוכות הוא יום גדול, יורדים אורות עצומים.

כאן החיים בטלים, צל עובר. שם זה החיים האמיתיים.

חג הסוכות שבעה ימים תעשו בהם חגיגה ושמחה.

לפני הנעילה השטן בורח. הוא חוזר ב15 לחודש. הוא שואל, איפה ישראל ? איפה התיקים שלהם ? הקב"ה אומר לו נחתמו לחיים. בראש השנה הוא מקטרג ומביא איתו קלסרים של עבירות. הקב"ה אומר לו ע"פ שני עדים יקום דבר. בכיפור הוא אומר לו על אלה אתה רוצה לקטרג ? הם כמו מלאכים.

עומד השטן ונעשה סנגור. בליל סוכות הוא חוזר. אומר רבי שמעון, אתה יודע מה יש ב 15 לחודש ? י' ה' מאירים. חוכמה ובינה. שני האורות האלה מאירים עלינו בסוכות. ואז השטן לא יכול להזיק.

אם היה אדם יודע איזה אורות מאירים ביום הזה היה מתעלף בשמחה.

להיות שמח בחג זו סגולה להיות שמח כל השנה.

לכן אדם יחזיק במצוות סוכה בכל כוחו. בסוכה אתה תחת השגחת הקב"ה. השל"ה נפטר לפני 420 שנה. הוא כותב, שקודם הכניסה לסוכה יש לנשק את הסוכה וגם

כשיוצא ינשק את הסוכה. יש נוהגים לנשק את כל הדפנות כיוון שהשכינה יורדת מסביב לכל דפנות הסוכה ועל הסכך יורד טל מיוחד.

מי שיושב בסוכה זוכה לאכול בסעודת הלוויתן.

אין מאכל טעים יותר מהלוויתן. יותר טעים מהמן. העור שלו מאיר ובעל צבעים מרהיבים. מי שיושב בתוכו רואה מתחילת העולם ועד סופו. והטעם שלו נשאר בחיכנו לנצח.

בימים האלה אין שטן. לכן היתה היום אזעקת שוא בעוטף עזה. השטן יוצא 364. יום כיפור הוא לא יכול לפעול. ממתי קוראים לו "השטן" ? קוראים לו שטן. ההבדל הוא בה'. חמישה ימים. אלה הימים שבין כיפור לבין סוכות.

מי שיושב בסוכה נוחל חירות מיצר הרע לו ולבניו.

השמחה שלך עכשיו היא מסוכות שנה שעברה. כעת אתה הולך לקבל מנה חדשה של שמחה וכך תעלה מדרגה.

- **למה סוכות "זמן שמחתינו" ?**

שיצאנו זכאים בכיפור.

שכל אחד זוכה לארח את האושפיזין. מהו חלק האושפיזין ? הדאגה לעניים. מי שנותן לעניים לכבוד סוכות התפילות שלו עולות. והם מברכים אותו. ואם לא נותן לעניים הם מקללים אותו. אם שמחת את הגר היתום והאלמנה אני משמח אותך.

קודם שברא הקב"ה את העולם היתה לו סוכה בירושלים של מעלה. והיה מתפלל בה. מה היה מתפלל יהיה רצון שיכבשו רחמי את כעסי ויגולו רחמי על מידותי.

◆ וישב עשיו ביום ההוא לביתו שעיר

הוא לקח את השעיר לעזאזל אתמול עם כל העוונות והווידויים והדמעות והלך לו להתעסק עם השעיר שלו.

◆ ויעקב נסע סוכותה ויבן לו בית ומקנהו עשה סוכות

המפרשים כתבו העולם הזה זה סוכה. ארעי. ויבן לו בית בעולם הבא. ולמקנהו, זאת אומרת הבנקים והעסקים פה עשה את זה כמו סוכה.

מצוות הסוכה יקרה מאד.

◆ בסוכות תשבו שבעת ימים

כמה אנשים רצים ומדקדקים אחרי ארבעת המינים ועוד שאפשר לצאת ידי חובה ע"י שמישהו שיש לו ארבעת המינים מהודרים יתן לו ביום הראשון לחג את ארבעת המינים שלו במתנה לרגע ויטול אותם. כך יקיים מצוות עשה מן התורה. שאר הימים זה דרבנן. תקנת רבן יוחנן בן זכאי. לכן, הנענועים שאנחנו עושים זה הידור מצווה. החובה עצמה זה נטילת הלולב עם האתרוג. ברכת וקיימת את המצווה.

אבל מצוות סוכה זה שבעה ימים, 24 שעות כל יום, 60 דקות בכל שעה. 60 שניות בכל דקה. כל שניה ושניה אתה מקיים מצוות עשה מן התורה שאתה יושב בסוכה. כמה היא חשובה המצווה הזו. לכן להשתדל בה כמה שיותר.

◆ מה הטעם יש במצווה ?

הגאון הבית חדש כתב שחובה לומר בפה לבני הבית ולעצמי, בלילה הראשון, אפילו אם ירדו גשמים, **למען ידעו דורותיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים.** בלילה הראשון, אפילו אם יורדים גשמים רצופים אתה חייב למצוא דקה או שניה במשך כל הלילה כדי לאכול כזית לחם בסוכה. שאר הלילות אם יורד גשם יוצא, ואם נשאר שם זה לא יפה. זה כמו עבד שהמלך שפך קיטון על פניו והוא עדיין נשאר שם. אבל בלילה הראשון זה חובה ! מה בליל פסח חובה לזית מצה, שזה פת של פסח, כך בליל סוכות חובה לאכול כזית לחם בליל הסוכות. בעל הבית צריך להזהיר את כולם לפני נטילת ידיים, רבותי תכינו כל מה שאתם צריכים, כי מייד אחרי ברכת המוציא אנחנו אוכלים כזית לחם מבלי לזוז מהמקום. תגמרו את הכזית ותעשו מה שאתם רוצים.

◆ בסוכות תשבו שבעת ימים כל האזרח מישראל

יש מספר טעמים למה צריך לשבת בסוכות שבעה ימים.

◆ כל האזרח.

רבי שמעון אומר, מי שלא יושב בסוכה תדע שנשמתו מערב רב.

◆ יש מחלוקת, האם אילו ענני כבוד או סוכות ממש ?

רבי אליעזר סובר שאילו עננים. הקב"ה שלח עננים לשמור עלינו משמש ומשרב. איך אפשר לשמור 603000 איש משמש ומשרב ? ענני כבוד. אורות שהקב"ה שלח להקיף את ישראל. ענני כבוד הקיפנו מארבע רוחות מטה ומעלה. ענן כבוד היה הולך לפניהם מישר את ההרים ומגביה את הבקעות והורס את הסירים (ברזלים וחלודות שיש במדבר) והקוצים. הענן מלמטה היה רוחץ את האנשים, מרכך את הנעליים (רגלך לא בצקה, נעלך לא בלתה מעל רגלך). כל זה צריך לספר בליל סוכות כמו בליל פסח. אלה שנולדו במצריים וקנו שם נעליים, made in igipt , אז הנעליים שלהם צמחו יחד איתם, 40 שנה. הנעליים נשארו חדשות 40 שנה. אלה שנולדו במדבר לא היה להם נעליים, ולא היו צריכים נעליים. היו הולכים על הענן כמו ספוג רך נעים. לא היו צריכים לא משחות ולא דאודורנטים. כל בוקר, כך הביא רבי יונתן בן עוזיאל, היה הענן יורד מלמעלה ורוחץ את הבן אדם עם סבון כשהוא עם בגדים. מכבס לו את הבגדים ומגהץ אותם כשהם עליו. ראית פעם את המכונות לרחיצת מכוניות ? ואז האדם היה מרגיש רענן עם ריחות בושם של גן עדן.

רבי עקיבא אומר שהם בנו סוכות כדי לשבת בהם.

◆ ספר החינוך כותב, מה זה בסוכות תשבו ?

כדי שנדע את נפלאות השם עמנו. שהאדם ידע שהנה ישראל יצאו ממצרים ואיזו התנהלות היתה להם.

הרשב"ם, רבינו שמואל בן מאיר, זה נכדו של רש"י, כותב שהסיבה של סוכות, בשביל כוחי ועוצם ידי. שאפילו במדבר שלא היה להם כלום, לא דירות, לא כבישים, לא רכבים, אז היה להם שקט ושלווה. תלמד מזה, שלא יהיו לך דאגות.

הרוקח, רבי אלעזר מגרמיזא, כותב חידוש גדול. כאשר ישראל הגיעו לארץ כנען, והיו צריכים לכבוש את ארץ ישראל, אז מה עשו ? בנו סוכות. הצבא היה צריך מקום לכלי לחימה. אז אחסנו אותם בסוכות. ולכן, אנחנו יושבים בסוכות.

הזוהר הקדוש כותב, שהסוד הוא, שהשכינה הקדושה נקראת "סוכת שלום", השכינה פורשת כנפיה עלינו בימים הללו. ולמה ? כיוון שיצאנו מיום כיפור והתכפרו לנו העוונות, עכשיו נתן לנו הקב"ה ארבעה ימים באמצע, שנכין את צורכי החג, ואז בלילה החמישי, הוא ליל ט"ו לחודש, נבוא, ונשב בתוך צילא דמהימנותא, בצל הקב"ה.

עוד דבר כותב הזוהר הקדוש, כדי שנזכור ניסי יציאת מצריים, הקב"ה שמר עלינו משמש ממטר ומברד ומשרב.

◆ למה חג הסוכות הוא דווקא בחודש תשרי ?

הרי יציאת מצריים היתה בפסח. האבן עזרא עליו השלום, כותב שהיו הסוכות במדבר להציל אותם מגשם. מעניין איזו סוכה זו שמצילה גם מגשם. הסוכות של היום הן לא כאלה. כשיצאו ממצרים זה היה אביב אבל כשהתחיל לרדת גשם הקב"ה התקין להם סוכות כדי להציל אותם מהגשם. זה החידוש של האבן עזרא.

הרמב"ן, כתב טעם אחר, כיוון שעכשיו גמרנו כיפור, שלא נעבור מאיגרא רמה לבירא עמיקתא, תתחיל את ימי החורף במצווה, אז תקנה ארבעת המינים ותשב בסוכה שבעה ימים. יום ראשון של סוכות יצא יום חמישי. איך שיהיה מוצלח יום חמישי הזה כך כל ימי החמישי יהיו מוצלחים. כנ"ל לגבי כל שבעת הימים. אל תלך לבית מלון. תתחיל את ימי החורף במצווה.

הרשב"ם, הוסיף טעם משלו. כיוון שעכשיו חודש האסיף, והיו תמיד חוגגים שאוספים את התבואה, הקטניות, יין, הזיתים, כל הפירות היבשים, אז הוא מתגאה ושמח, אז הקב"ה אומר לו בוא תעשה חג. שיזכור שהק"ב נתן לו את כל זה.

רבינו בחיי, כותב טעם נוסף ע"פ הקבלה. עשינו את עשרת ימי תשובה בתשרי כיוון שנברא העולם בתשרי. אדם הראשון נברא בא' בתשרי. הבריאה נבראה באות ה'. תעשה סוכה שצורתה צורת ה'. מה זה צורת ה' ? אפשר להכין סוכה משתי דפנות והדופן השלישית אפילו טפח. אפשר לעשות שהדופן השלישית תהיה ארוכה, אך פתוחה משני הכיוונים. ואפשר שהדופן השלישית תהיה אפילו טפח. ויש סוכה, שיש לה דפנות מלאות. כך תזכור שבריאת העולם היתה בימים האלה, שהקב"ה ברא שמיים וארץ. לא מישהו אחר, ולא מפץ.

התוספות אומרים, שהטעם שסוכות הוא בתשרי, לצאת לגלות. זה קצת קשה. פה שכחתי את זה, לעלות לרדת. גלות מכפרת עוון. יצאנו כעת מיום הכיפורים. כדי שלא יבואו עלינו ייסורים, במשך השנה, אנחנו הולכים לגלות. וגלות מכפרת עוון.

רבי יהושע בן שואב, זה תלמיד הרשב"א, כתב בספר הדרשות שלו שהיציאה לסוכה היא לכפר על עוון העגל. כיוון, שהיה עוון העגל, ב17 בתמוז, ואח"כ היו 40 יום באמצע שמשה רבינו התפלל, ואז בי"א בתשרי ירד משה רבינו מההר. ואז ציווה אותם לעשות סוכות כדי שיהיה כפרה. הוא הביא עוד טעם. הלוחות השניות ירדו בי"א בתשרי. הרי לוחות ראשונות נשברו ב י"ז בתמוז.

הרוקח כתב, כל ראשית להשם יתברך. מעין מה שכתבו התוספות. תחילת הקיץ עושים פסח, תחילת החורף, עושים סוכות. כל התחלה יש לנו 7 ימים מיוחדים להשם יתברך שבהם אנחנו שמחים.

הטור כתב, את הטעם הידוע, שאם היינו יושבים בקיץ, אז היו אומרים כי בקיץ חם אז עשו סוכות. אז דווקא לפני החורף, בימים שבהם מתחיל לבוא הגשם.

הגאון מוילנא, כתב חידוש עצום, כשישראל חטאו בעגל אז הענינים הסתלקו וישראל היו חשופים. לא היה ענינים. עכשיו בא משה רבינו ובשר אותם שהענינים חזרו, וכך הם בסוכות קבלו סימן שהתכפר להם בסוכות. לכן, זה הטעם שאנחנו יושבים בסוכות בימים הללו, בתשרי.

הטורי זהב, כתב כדי ששתי פעמים נזכור את יציאת מצריים.

הזוהר אמר, כיוון שבסוכות זה תחת השראת השם יתברך, צילא דמהימנותא, אי אפשר לזכות לזה רק אחרי יום הכיפורים שבו יש מחילת עוונות. כיוון שנמחלים עוונותינו אנחנו יכולים לשבת בסוכה. רק אחרי יום הכיפורים שעזבנו את יצר הרע והחטאים.

כתב הזוהר, בפרשת אמור, טעם אחר, **שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני**. "שמאלו תחת לראשי" זה הימים של עשרת ימי תשובה, ימי דין. אז כל הימים בכינו וצעקנו זוכרו לחיים, כותבנו לחיים למענך אלוקים חיים. עכשיו הגיעו הימים של "וימינו תחבקני". אומר רבי שמעון דבר מדהים. אתה תקים סוכה, 2 דפנות והדופן השלישית אפילו טפח, ואני אחבק אותך. מהכתף עד המרפק, דופן אחת, מהמרפק עד כף היד דופן שנייה וכף היד הדופן השלישית (אפילו טפח). אז מי יקום מהסוכה ויצא ? הקב"ה מחבק אותך.

יש כמה סגולות נפלאות לסוכות:

א. מאריך ימים, מי שיושב בצל הסוכה חי ומאריך ימים.

ב. יצפנני בסוכו ביום רעה. אם חס ושלום נגזר עליו גזירה לא טובה, על ידי ישיבה בסוכה מצילים אותו. אם במשך השנה האדם נמצא באיזו צרה, איזה חולי או אויב, תעמוד לו מצוות הסוכה וינצל. (הזוהר הקדוש).

ג. מי שיושב בסוכה פה, אחר פטירתו יבואו בית דין של מעלה לדון אותו, יבוא הקב"ה ויגיד זה אזרח שלי, הוא ישב בסוכה שבעת ימים, אני אסתיר אותו בסוכה שלי למעלה. (הזוהר הקדוש). יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן.

כמה מעלות יש לה לסוכה.

הגמרא אומרת, כל ישראל יכולים לשבת בסוכה אחת. סוכה אחת מספיקה לכולם. אז הסבירו שהכוונה היא לסוכה של עולם של מעלה.

טעם נוסף, כיוון שיצאנו מכיפור ונמחלו עוונותיו, הקב"ה מצווה את השבעה צדיקים, שהם שבעה אושפיזין עילאין קדישין, לבוא ולשבת בסוכות שלנו. ולא אחד, כל לילה כל השבעה. זו הסיבה שאומרים כל לילה לפני שיושב בסוכה, ואפילו אם ישבת בסוכה ונעשה לילה, תצא החוצה תקרא לשם ייחוד, כי כעת הגיע יום חדש. בא אושפיז חדש. מייד תקום ותאמר, עולו אושפזין קדישין, הכנסו האורחים, העליונים, הקדושים...הלילה הראשון, אברהם, בלילה השני, יצחק, בלילה השלישי, יעקב, בלילה ברביעי, משה, בחמישי, אהרון, בשישי יוסף, השביעי, דוד.

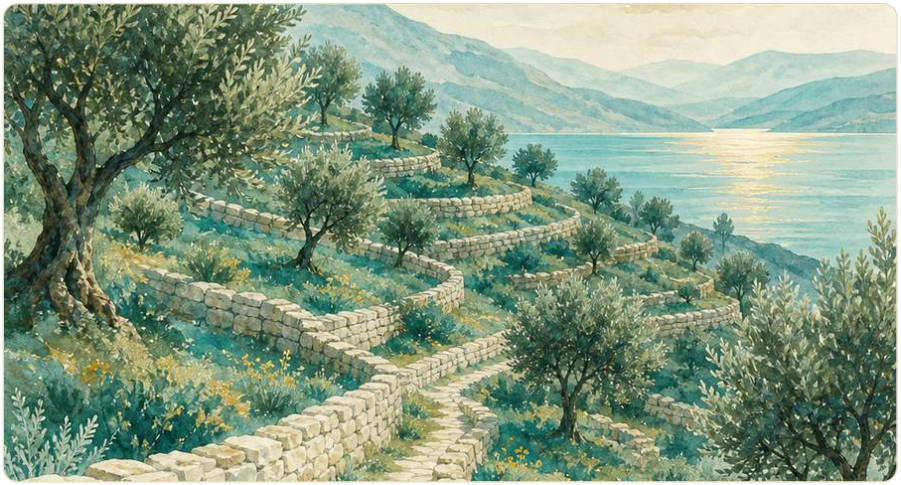
האשכנזים עושים סדר אחר. בלילה הרביעי, יוסף. ובלילה החמישי, משה. לפי סדר הדורות. אבל הזוהר הקדוש כתב לפי הסדר שציינו קודם של הספירות.

כל לילה באים כל השבעה, אבל בראשם השייך לאותו הלילה. אנחנו צריכים לשמוח בהם. ומי שישמח בהם, אומר המדרש, זה מובא פסיקתא, רב האי גאון, היה ראש הגאונים בבבל, לפני 1000 שנים נפטר, הוא כותב, קבלה בידינו מאבותינו, שמלחמת גוג המגוג תהיה בסוכות ותחיית המתים תהיה בפסח. זו הסיבה שבשבת חול המועד פסח מפטירים בספר יחזקאל, "ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות

ויאמר אלי בן אדם, ותחיינה העצמות האלה ואומר השם אלוקים אתה ידעת". ואילו בסוכות, "והיה ביום בוא גוג אל אדמת ישראל", מה יעשה לו הקב"ה ? אומר הפסיקתא, כל מי שישב בסוכה לא יפחד במלחמת גוג ומגוג. הקב"ה עושה סוכה אחת בירושלים, וכל מי שישב בסוכה הקב"ה מכניס אותו לסוכה הזאת.

הסוכה מצילה מן המזיקים.

יש בגן עדן כמה סוכות. יש מקום בגן עדן, שיש בו 7 מיני סוכות משבעה אילנות שכולם אורות עצומים. וכל מי שזוכה לשבת בסוכה שבעת ימים זוכה לשבת בגן עדן, בסוכה של 7 אילנות. אז תראו איזה דבר גדול זה הסוכה. אדם צריך לא לוותר על זה.

טעם נוסף, כל מי שיושב בסוכה זוכה לשבת בסוכת אורו של לוויתן, ולאכול מהלוויתן.

סוכה סגולתה שלום. סוכת שלום. אז אם יש לאדם מחלוקות או אנשים שקמים עליו, ע"י ישיבה בסוכה הוא זוכה שיהיה לו שלום עם כולם.

הסוכה מביאה גם רפואה.

איוב דבר הרבה מאד על הלוויתן.

בפרק מ',

הִנֵּה-נָא בְהֵמוֹת, אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי עִמָּךְ; חָצִיר, כַּבָּקָר יֹאכֵל. טז הִנֵּה-נָא כֹחוֹ בְמָתְנָיו;
וְאוֹנוֹ, בְּשָׁרִירֵי בִטְנוֹ. יז יַחְפֹּץ זְנָבוֹ כְּמוֹ-אָרֶז; גִּידֵי פַחֲדָו יְשֹׂרָגוּ. יח עַצָמָיו, אֲפִיקֵי
נְחֹשֶׁה; גְּרָמָיו, כִּמְטִיל בַּרְזֶל.

הוּא, רֵאשִׁית דַּרְכֵי-אֵל; הָעֹשׂוֹ, יַגֵּשׁ חַרְבּוֹ. כ כִּי-בוּל, הָרִים יִשְׂאוּ-לוֹ; וְכָל-חַיַּת
הַשָּׂדֶה, יְשַׂחֲקוּ-שָׁם. כא תַּחַת-צֶאֱלִים יִשְׁכָּב- בְּסֵתֶר קָנֶה וּבִצָּה. כב יְסֹכְכוּ צֶאֱלִים
צִלְלוֹ; יְסֻבּוּהוּ, עַרְבֵי-נָחַל. כג הֵן יַעֲשֹׁק נָהָר, לֹא יַחְפּוֹז; יִבְטַח, כִּי-יָגִיחַ יַרְדֵּן
אֶל-פִּיהוּ. כד בְּעֵינָיו יִקָּחֶנּוּ; בְּמוֹקְשִׁים, יִנְקָב-אָף. כה תִּמְשֹׁךְ לִוְיָתָן בְּחַכָּה; וּבְחֶבֶל,
תַּשְׁקִיעַ לְשֹׁנוֹ.

הנה נא בהמות, זה סוג של שור הבר שאנו לא מכירים. זו בהמה שאוכלת אלף הרים של עשביה ועצים ביום אחד. והלוויתן, יחפוץ זנבו כמו ארז, הזנב שלו כמו עץ ארז. גידי פחדו ישרגו, עצמיו אפיקי נחושה. העצמות שלו, כמו המקורות שמוצאים נחושת. מה עושה הלויתן ? הוא מניע את הזנב שלו, ונהיה בור ענק באוקיינוס, כל הדגים באים והוא מבסוט ואוכל. בביס אחד בלע מיליארד דגים.

הֲתָשִׂים אַגְמֹן בְּאַפּוֹ; וּבְחוֹחַ, תִּקֹּב לֶחְיוֹ. כז הֲיַרְבֶּה אֵלֶיךָ, תַּחֲנוּנִים; אִם-יְדַבֵּר אֵלֶיךָ
רַכּוֹת. כח הֲיִכְרֹת בְּרִית עִמָּךְ; תִּקָּחֶנּוּ, לְעֶבֶד עוֹלָם. כט הַתְשַׂחֶק-בּוֹ, כַּצִּפּוֹר;
וְתִקְשְׁרֶנּוּ, לְנַעֲרוֹתֶיךָ. ל יִכְרוּ עָלָיו, חַבָּרִים; יֶחֱצוּהוּ, בֵּין כְּנַעֲנִים. לא הַתְמַלֵּא בְשָׂכּוֹת
עוֹרוֹ; וּבְצִלְצַל דָּגִים רֹאשׁוֹ. לב שִׂים-עָלָיו כַּפֶּךָ; זְכֹר מִלְחָמָה, אַל-תּוֹסַף.

◆ **תשים אגמון באפו**

שמו חכה לתפוס אותו.

◆ **ובחוח תקב לחיו.**

נוקב לו את החוח.

כז הֲיַרְבֶּה אֵלֶיךָ, תַּחֲנוּנִים; אִם-יְדַבֵּר אֵלֶיךָ רַכּוֹת. זה השטן בא. הקב"ה צריך כעת לשחוט אותו.

כח הֲיִכְרֹת בְּרִית עִמָּךְ; תִּקָּחֶנּוּ, לְעֶבֶד עוֹלָם. **מכאן למדנו שמי שיושב בסוכה יושב בסוכת עורו של לוויתן.**

הגמרא אומרת שהפסים של עור הלוויתן מאירים יותר מהשמש. מכהים גלגל חמה. אף אחד עדיין לא גילה את הלוויתן. ביום שיבוא המשיח, יבוא הקב"ה ויגלה לנו אותו.

◆ **רפידתו זהב.**

רפידתו זה המקום שהוא רובץ. הגמרא אומרת, אין לך מקום, מטונף בדג כמו המקום שבו הוא יושב. זה אצל הלוויתן יותר יפה מזהב. אומר הקב"ה למלאכים, תרדו תעשו מלחמה עם הלוויתן. הם יורדים לעשות מלחמה. המלאכים רואים את הלוויתן ומהפחד הם בורחים. ואז הלוויתן רעב מניע את הזנב שלו ואוכל. מייד בא הבהמות ועושה איתו מלחמה. וכל מי שלא הלך לתיאטרון לקרקס ולכל מיני ערבים שאסור להחמיץ יוזמן לבוא לראות את המשחק היפה שיהיה בין הבהמות לבין הלוייתן. יהיה משחק מעניין מאד. אחרי 12 שעות, מה עושה הקב"ה ? רומז הקב"ה לבהמות והוא עם הזנב נותן ללוויתן בום בראש. הלוויתן שניה לפני כן, עם הזנב החד שלו, חותך לבהמות את הצוואר ושוחט אותו. נמצא שהלויתן שחט את הבהמות. והבהמות היכה את הלוויתן ושניהם ברגע אחד מתים. ואז בא הקב"ה ואומר: יאללה בואו. לוקח את העור של הלוויתן, ועושה ממנה את הסוכה בגודל ששבע מיליארד ושמונה מליון יהודים נכנסים בה. תחיית המתים. מזמן אדם הראשון ועד היום הזה. כולם באים. והעור של הלוויתן מאיר איזה אורות, צבעים וציורים. זה אחד הטעמים שמקשטים את הסוכה. עור הלוויתן מאיר באור יקרות

מאין כמוהו. מי שאוכל מהבשר של הלוויתן לא יהיה רעב לעולם. אז אוכלים גם מהלוויתן וגם מהבהמות. זה הטעם, כותב הלבוש, רבי מרדכי יפה, שבליל שבת אנו אוכלים גם דג, זכר לוויתן. ואח"כ אוכלים חתיכת בשר או עוף, זכר לבהמות. אז אוכלים משניהם. ואז מה קורה ? אומרת הגמרא, נשאר בשר, ומוכרים אותו. יבואו הגויים ויצטרכו לשלם. יבוא פוטין לא ניתן לו.

הגמרא אומרת, שלא כולם אוכלים אותו דבר. באים קבוצות קבוצות. באים בעלי מקרא, יש להם מקום מיוחד שאוכלים בשר מסוים. לכל אחד את החלק שלו. אח"כ באים בעלי משנה, אח"כ קבוצה של בעלי תלמוד, קבוצה של אלה שלא למדו תורה אבל יש להם מצוות. גם הם יאכלו. יש כאלה שאפילו מצוות לא עשו אבל עשו חסד עם השני ונהגו בדרך ארץ גם אלה יזכו. כל קבוצה מקבלת את החלק שלה. והנשאר מוכרים אותו.

כל עיטוש של הלוויתן נעשה אור בכל העולם. העיניים שלו מאירות. מפיו לפידים יהלוכו. אש יוצאת מפיו. מנחיריו יצא עשן. המלאכים רק רואים את הנשימה שלו בורחים ממנו. איזה פצצות שתזרוק עליו בשבילו זה תבן. בסוף בא הבהמות והורג אותו.

מי שישב בסוכה זוכה לשבת בעורו של לוויתן ויהיה מוזמן לסעודה הגדולה, סעודת הלוויתן.

צריך להכין כסא יפה עם מפה מפוארת. יש היום בשוק מפות יפות לאושפיזין. עם שמות האושפיזין. תעטוף בזה את כסא האושפיזין. רבי חיים פלאג'י אומר, הרבה נשים צדקניות מכינות לבנות שלהן נידוניה, מגיל 3 היא כבר מתחילה לשמור. צריך להכין בד קטיפה מיוחד לכסא של האושפיזין. שיהיה יופי של האושפיזין. כסא קטן או שרפרף. יעטוף אותו וישים אותו בסוכה. כל השבוע הכסא של האושפיזין יהיה בסוכה.

הזוהר בפרשת אמור, דף ק"ד, אומר, האושפיזין באים אלינו לסוכה אבל מה הם אוכלים ? אנחנו אוכלים דגים, ממולאים, מרק, שקדים, שותים כל מיני משקאות. אברהם אבינו בא אלי מה אני אתן לו ? את החלק של העניים. שאני אדאג לשלוח אוכל לעניים לכבוד החג. או שתאכיל עניים בסוכה שלך בחג, או שתתן כסף. אנו נדאג לחלק את הכסף לתלמידי חכמים עניים שיהיה להם איך לקנות לחג מה שהם צריכים. אין לזה שיעור, כמה שאדם רוצה לתת יתן. תאמר שמה שאתה נותן זה החלק של האושפיזין.

בספר חמדת ימים מובא המעשה הבא. לילה אחד, היה יושב איזה תלמיד חכם יהודי ולומד משניות סוכה. אל תשכח לפני ברכת המזון לשבת וללמוד משניות מסכת סוכה. תוך כדי זה שהיהודי למד הגיע עני. הוא מייד קם מכסאו וציווה לאשתו להביא אוכל בשר ודגים עבור העני. הוא קם מכסאו ונתן לעני את הכסא שלו. העני ישב ואכל ושבע. שמח העני מאד. ברכו יחד ברכת המזון. שאל התלמיד חכם את העני, יש לך איפה לישון ? יש לך סוכה ? אמר לו העני, כן. רק אוכל לא היה לי. בלילה היהודי נכנס לישון בסוכה והוא חולם שתפסו אותו באיזה מקום ורוצים להרוג אותו. אז הוא ברח לים. והנה התחיל לטבוע. באמצע שהוא טובע, ראה

שהנה בא העני הזה והוציא מאותו מהים והציל אותו. אמר היהודי, מה אתה עושה פה ? ענה לו העני, אתה חושב שאני איש עני ? אני אברהם אבינו. ידעתי שיש עליך גזירה לא טובה אז באתי אליך לסוכה להציל אותך. כיוון שעשית כבוד כזה גדול באתי להגיד לך שנגזר עליך השנה מוות וניצלת בגלל זה. מכאן ילמד אדם, שיש לתת צדקה לעניים לכבוד חג הסוכות.

רבי עזרא עטיה עליו השלום, ספר לנו סיפור נפלא מאד. בזמנו היה בחלב, היה יתום שהתייתם בגיל 5 מאביו. בא לארץ. וגדל כאן בשכונת הבוכרים באיזה חדר עלוב. הכירו לו לאישה את ביתו של הרב אברהם סאלם עליו השלום. הרב סאלם היה מקובל גדול כאן בשכונה הזו (שכונת הבוכרים בירושלים). לרב אברהם סאלם לא היה מעיל כדי להגיע לאירוסין של ביתו. הוא השאיל מעיל מהרב אברהם רפול. לחתונה כבר קנו לו מעיל. רבי אברהם ענטבי, היה גאון עצום, היה ממנה שוחטים, דיינים, תוקעים, היה בודק שהכל יהיה כמו שצריך. היה גם ספר שהיה מספר אנשים, ולעיתים היה מגלח בתער, עם ארץ היה, קראו לו עזרא אל חלא, חלא בערבית זה גלח. עזרא הזה לא היה עושה סוכה. אשתו היתה צדקת, היתה שומעת שיעורים, מתפללת, והיה כואב לה. אז היו עושים אצל אחיה או אצל חמיה כדי שיהיו בסוכה. שנה אחת הפצירה בו מאד שהוא יבנה סוכה. הגיע הצהריים של ערב סוכות והוא עדיין לא בנה סוכה. ולא היתה הסוכה מוכנה. הלכה ועמדה בחנות שלו עד שאמרה לקליינטים שלו אתם עשיתם סוכה לנו אין סוכה. הוא הסכים ויצא איתה. הלכה איתו ליער לחתוך עצים. התיז את הקרדום יצא לו דם ביד. אמרה לו אין דבר. תגיד זה אשם גזילות. אח"כ נפל הבול עץ על הפנים שלו, מעך לו את העף, אמרה לו אין דבר זה על חטאים שחייבים עליהם כרת. אח"כ נשא את העצים. הגיע הביתה כולו חבול ועצבני. אמרה לו אין דבר זה כפרה. התחיל לדפוק את המסמרים, פתאום הפטיש עף לו על האצבע. אמרה לו זה מיתה בידי שמיים. אח"כ דפק את המסמר חזק מידי עד שדפק לו את היד כולה, זה כנגד ארבע מיתות בית דין. אח"כ עלה למעלה, שם את הענפים ונפל. אמרה לו אין דבר, זה במקום סקילה. צדקת, בקיאה, חכמה. עמדה לו על הראש, תלתה את הוילונות וכל מה שצריך.

הכל היה בסדר. יופי. הגיעה השעה 16.00. אמרה לו כעת תלך לבית המרחץ להתרחץ. הלך לבית המרחץ, כולו חבולות ופצעים. היא חבשה לו את הפצעים והוא התלבש והלך לבית הכנסת. לא היה לו נעים ללכת מכיוון שהיה כל כך חבול. נשאר בבית. בית הכנסת מלא. רבי אברהם ענטבי דרש דרשה. סיימו את התפילה, יצאו ללוות את הרב. הרב שמו אברהם, וזה היה הלילה הראשון של סוכות, אז אברהם אבינו הוא האושפיזין, בוודאי אברהם אבינו נמצא בסוכה של הרב (השם גורם). פתאום רואים שהרב לא הולך לכיוון הבית שלו אלא לכיוון אחר. הרב הלך לסוכה של עזרא החלא. והוא לא אמר להם לאן הוא הולך. כל האנשים יצאו ובאו לבקש ברכה. הוא שואל איפה גר עזרא החלא ? אשתו שמעה. התחילה לקרא, עזרא הרב הגיע. וואי, זה ברח. בטח הרב בא לראות למה לא באתי לבית הכנסת היום. וואי מה עשיתי. התחבא בתוך ארון הבגדים. הרב בא, ושאל איפה הסוכה של עזרא החלא ? הרב ישב בסוכה. שמח ומסתכל ורואה איזה יופי. והווא מתחבא. איפה עזרא ? לכו תביאו אותו לכאן. כל העיר נמצאים בחוץ. אמר להם, תשמעו רבותי. אמר הרב ענטבי לעזרא החלא אני רוצה שתעשה כעת קידוש וכולם יענו אמן. תברך שהחיינו ליישב בסוכה וכולם יענו אמן. תברך יאללא עזרא. עזרא התחיל לרעוד. אמר חכם אני מתבייש ממך. אמר לו, לא. עשה את הקידוש. אמר להם הרב תדעו, כל שנה ושנה שאני יוצא מבית הכנסת, אני רואה את אברהם אבינו יוצא ובא לסוכה שלי, כי אני שמי אברהם. השנה אני יוצא מבית הכנסת, ואני רואה שאברהם אבינו לא הולך לכיוון הסוכה שלי, אז הלכתי אחריו. ושאלתי אותו מה זה ? ואז אברהם אבינו אמר לי, עזרא החלא עשה היום סוכה מהודרת. הוא נפצע, ואני הולך לסוכה שלו. אז אמרתי אלך קודם לסוכה של עזרא ואח"כ אלך לסוכה שלי. ואז היה קידוש השם גדול. כמה חשובה עשיית הסוכה. הכל היום ברגים, אוטומאטי. תוך 5 דקות אפשר להרכיב סוכה לנצח. למה קוראים לזה סוכה לנצח ? "יענו" עד תחיית המתים. שיגידו עד "לוויתן".

מצווה לקשט את הסוכה. **התנאה לפניו במצוות, זה אלי ואנווהו.**

הלוויתן מקושט עם כל מיני קישוטים יפים. יש עוד טעם. איך שהסוכה שלך בעולם הזה נראית, כך נראית הסוכה שלך בעולם הבא. תדעו. כל מי שיושב כאן בסוכה יושב שם בסוכה. הזוהר אומר, בסוכות תשבו שבעת ימים. זה לא לפי הדקדוק. היה צריך לומר בסוכות תשבו בשבעת ימים. מה זה בסוכות תשבו שבעת ימים ? אומר רבי שמעון, השבעת ימים זה השבעה אושפיזין. אומר הקב"ה לשבעת האושפיזין, אתם בשעת הימים תלכו לסוכות ותשבו בהם. זה זהר פרשת אמור, דף ק"ד. רב המנונא סבא, הוא רבו של רבי שמעון, היה עומד בפתח הסוכה כל לילה ואומר עולו אושפיזין עילאין קדישין, ...כל אדם צריך לשמוח שלסוכה שלו באים האושפיזין.

הגמרא, במסכת סוכה אומרת, שזה יותר מלולב ואתרוג. כל שבעת הימים, אוכל ושותה בסוכה. עושה דירתו דירת עראי, וסוכתו דירת קבע. מצא כלים נאים, מניחם בסוכה, את המפות הכי יפות תשים בסוכה. מצעות נאות בסוכה. ומשנן לימוד בסוכה. צריך לבנות סוכה, לא במקום שיש ריח לא טוב. הלימוד צריך יישוב הדעת. הסוד הוא "משנן לימודו". לימוד חדש, סוגיה חדשה לא תמיד אני יכול ללמוד בסוכה. אבל לחזור על הלימוד אתה יכול בסוכה. משנן פירושו פעם שניה. חוזר על הלימוד שלו.

ה"יערות דבש" כותב שבעשרת ימי תשובה, אנחנו הכנענו את הגוף. הגוף זה הבית. כעת אנו יוצאים מהבית ונכנסים לסוכה, זה העולם הבא שלנו. זה הסוד.

השם יגזור עליכם גזירות טובות, ונזכה לשבת בסוכת עורו של לוויתן. ונעשה את חג הסוכות בבית המקדש.

בס"ד הרה"ג מוצפי שליט"א **הסוכה מגינה ומצילה.**

סוכה מאריכה ימים. שומרת מאוייבים, כי יצפנני בסוכה ניצל מצרה. זוכה לעוה"ב. זוכה לנשמה חלק אלוה ממעל השכינה מתחברת איתו, והאושפיזין מברכין אותו. ניצל מגוג ומגוג. זוכה לגן עדן עם 7 מיני אילנות. אורות גבוהים. יזכה לישב בסוכת עורו של לוייתן. ניצל מיצר הרע זוכה לשלום נעשה שותף לקב"ה במעשה

בראשית. עניין הלוייתן עיין בספר סוכת ציון ותיתענג נפשך. וסוכות כנגד כל ימי השבוע. כל הימים בשנה מתברכים בזכות ישיבה בסוכה. ויש עניין גדול כל רגע לשבת בסוכה. דאורייתא. אשה כשרה בבניית הסוכה. גוי שבנה הסוכה היא כשרה ומידת חסידות לנענע הסכך. וטוב לבנות סוכה בבית הכנסת. ולא להוציא ספר תורה לסוכה, אלא יכנסו לבית הכנסת לקרוא. קישוטים לסוכה, זה אלי ואנווהו. כל הצבעים היפים היו בלוייתן. לכן מקשטים אותה יפה. סוכה מעין גן עדן, שכך יהיה גם בגן עדן שלו. ולכן אסור לדבר דברי חול בסוכה, קדושתה עצומה למאד ויותר מקדושת בית הכנסת, שהיא מדרבנן. אבל סוכה היא דאורייתא.

יעשה כסא קטנטן לכבוד האושפיזין ויקשטו יפה. וידליק נר לכבודם, סדר האושפיזין הוא: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן יוסף ודוד. ויגיד כל לילה לפני כניסתו לסוכה לשם ייחוד, ויזמין האושפיזין. . . . עולו אושפיזין עילאין קדישין. ומצווה לתת צדקה לעניים בחג לכבוד האושפיזין הקדישין. וזה נקרא חלק האושפיזין. ואז האושפיזין מברכין אותו ברכות גדולות ועצומות. ואם לא ייתן חס ושלום. . . . אוי כזית פת בלילה הראשון דאורייתא. אפשר עם לפתן. וילמד כל לילה מסכת סוכה בסוכה. ותגן עליו בשעת צרה.

וצריך לנענע את 4 המינים ביחד ללא פרוד. יצמיד האתרוג שביד שמאל ללולב שבימין. 4 המינים רומזים לשבעת הרועים. ההדסים לאבות. ערבות משה ואהרון. יוסף ללולב. דוד לאתרוג. בזמן הנענוע ינענע טפח הלוך וחזור 3 פעמים. ויחזיק הלולב ישר. ומנענע לצד דרום, צפון, מזרח, מעלה, מטה, מערב. 4 המינים דומים לאיברי האדם: אתרוג ללב. לולב לעמוד השדרה. הדסים לעיניים. ערבה לשפתיים. יש מהדרין לקשור 18 קשרים כנגד חי חוליות שבשדרה. יאגוד את הלולב ההדס והערבה ביחד 3 מקומות. למטה, אמצע, למעלה. את ברכת הלולב לכתחילה מהנץ החמה ובדיעבד אם ברך מעלות השחר יצא. פרט לאנשי חירום. שדרת הלולב בזמן הנענוע תהיה מול פני המנענע. יש מי שעונד טבעת, וצריך להוריד הטבעת בזמן הנענוע. והקב"ה יזכנו לקיים את חג הסוכות בדיצה ושמחה.

שיעור לחג הסוכות – הרב בן ציון מוצפי-1הורד

להמשך הקריאה

- מעלת לימוד התורה
- מה מברכים?-ריח טוב וסגולתו
- פורטל האמונה והביטחון

✦ ✦ ✦

לעילוי נשמת אהובינו

אפרים שמעון אריאל

בן עוזיהו מרדכי וסיגל שילח"א

רשימות

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com

סרקו לאתר

לכל החוברות באתר